

Trăiască Partidul Comunist Român — forța conducătoare a poporului nostru

pe calea unei vieți îmbelsugate și libere!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Macără roșie

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN ARAD AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

ARAD, anul XXVIII nr. 8297

6 pagini 30 bani

Simbătă, 8 mai 1971

„Istoria partidului nostru este istoria luptelor sociale și naționale ale clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate, este istoria nașterii și dezvoltării mișcării muncitorești și revoluționare din România”

Adunarea solemnă din Capitală consacrată celei de-a 50-a aniversări a întemeierii Partidului Comunist Român

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu

Cea de-a 50-a aniversare a întemeierii Partidului Comunist Român, eveniment de importanță epocă în istoria mișcării muncitorești din țara noastră, în viața poporului român, a fost sărbătorită, vineri dimineața, în Capitală, în cadrul unei adunări solene organizate în sala Palatului Republicii Socialiste România.

Marca sală are un aspect festiv. Pe fundalul scenei, dominat de faldurile drapelului partidului și statului, se văd stema Partidului Comunist Român, cifra jubiliară „50” și datele jubiliare: „1921—1971”.

La ora 10 dimineața, o furtună de aplauze și urale salutătoare sosise în sală a conducătorilor partidului și statului. În prezidiu iau loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaras, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dăndăche, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vlăcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Constantin Băbăluș, Petre Blajovici, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Miu Dobrescu, Aurel Duca, Mihai Gere, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Carol Kiraly, Vasile Patilineț, Ion Stănescu, Mihai Telescu, Iosif Uglar, Richard Winter, precum și participanți la crearea partidului și alți veterani ai mișcării muncitorești din țara noastră — Gheorghe Cristescu, primul secretar general al Partidului Comunist din România, Constantin Pirvulescu, Chivu Stoica, Mihail Cruceanu, Ion Niculi, Alexandru Sencovici, Gheorghe Vasiliu, Petre Constantinescu-Iași, Vanda Nicolschi, Constantin Tulescu, Constanța Grăciun, Vasile Bigu, Victor Brătăleanu, Ion Popescu-Puțuri, Sanda Rângheț, Anton Breitenhofer, Ludislaw Banyai, Lajos Csogor, Jozsef Meliusz, Gheorghe Petrescu, Gheorghe Rusu, Mihai Roșianu și Vida Geza — fruntași în muncă din industrie și agricultură — eroi ai muncii socialiste — conducători ai organizațiilor obștești, generali, oameni de știință, artiști și cultură.

Se află în sală membrii C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, ai Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, activiști de partid și de stat, numeroși membri de partid din ilegalitate veniți din toate județele țării, primii secretari ai comitetelor județene ale P.C.R., conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, muncitori și

Cont. în pag. VI.

Stimați tovarăși și prieteni,

Sărbătorim astăzi împlinirea a 50 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român, eveniment de însemnătate istorică epocă în viața poporului nostru. Cu acest prilej festiv permiteți-mi să vă adresez dumneavoastră, tuturor comunistilor, întregului nostru popor, cele mai calde felicitări și un cordial salut din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România. (Aplauze puternice, prelungite).

Această aniversare prilejuește o retrospectivă a drumului parcurs de partid, a luptelor duse de clasa muncitoare, de toți oamenii muncii din patria noastră pentru dreptate și libertate socială și națională, pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc, pentru cucerirea puterii politice și făurirea cu succes a socialismului în România. Drumul străbătut nu a fost neted: au trebuit învinse multe greutăți, trecute mari obstacole — dar nici teroarea sălbatică, nici închisorile și nici chiar moartea nu i-au putut abate pe comunistii din calea lor. Comunistii au ținut întotdeauna sus steagul luptei sociale și naționale, acționând ca organizatori și conducători

tori încrecați ai clasei muncitoare, ai întregului nostru popor muncitor. (Aplauze puternice, prelungite). Ceea ce i-a însușit permanent pe comunistii în lupta lor a fost încrederea neștrămutată în învătura atotbiruitoare marxist-leninistă, devotamentul nemărginit față de năzuințele de libertate națională și dreptate socială ale poporului. (Vii aplauze).

La această adunare participă veterani care au luat parte la formarea partidului, mulți activiști din anii ilegalității care și-au în-deplinit cu înalt devotament ne-fărmurit sarcinile încredințate de partid, aducându-și contribuția la toate marile succese obținute de partid și poporul nostru. Partidul îi prețuiește în cel mai înalt grad pe activiștii din anii ilegalității. În numele Comitetului Central, le adresez tuturor „calde felicitări și mulțumiri comuniste! (Aplauze îndelungate).

Mulți din cei care au luat parte la înființarea partidului în 1921 și care au activat în rîndurile sale nu mai sînt printre noi. În semn de adînc omagiu, propun să păstrăm un moment de reculegere. (Asistența se ridică pentru cîteva clipe în picioare, cîstînd memoria celor dispăruți).

Mărețe tradiții revoluționare de luptă pentru eliberarea socială și națională a poporului, pentru socialism

Stimați tovarăși,

Istoria partidului nostru este istoria luptelor sociale și naționale ale clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate, este istoria nașterii și dezvoltării mișcării muncitorești și revoluționare din România. Noi, comunistii, sîntem continuatorii tradițiilor progresiste ale poporului. Cîstîm pe toți acei care au stat în fruntea luptei împotriva asuprii străine, pentru neamărea poporului, pentru formarea statului național român. Greul luptelor l-au dus întotdeauna masele largi populare; le adresăm recunoștința noastră fierbinte și ne plecăm cu smerenie în fața jertfelor grele pe care le-au dat în aceste lupte.

Secolul al XIX-lea s-a caracterizat prin mari mișcări pentru eliberarea națională și socială. Răscoala din 1821, revoluția din 1848, Unirea Principatelor în 1859, războiul pentru independență din 1877 sînt momente cruciale în istoria țării noastre. Aceste evenimente au marcat totodată intrarea țării pe calea dezvoltării capitaliste, precum și apariția pe scena istoriei, o dată cu burghezia, a clasei muncitoare. În a doua jumătate a secolului trecut, înde-

sebi după formarea statului național român în 1859, România a cunoscut o puternică dezvoltare capitalistă. Situația specifică determinată de dependența față de imperiul otoman, și de prădarea în economia țării, în această perioadă a capitalului străin, a creat oamenilor muncii condiții deosebit de grele. În acest cadru, încă în perioada 1860-1870. Incepe crearea organizațiilor muncitorești.

Trebuie să menționăm că formarea primelor cercuri muncitorești, începutul răspîndirii ideilor socialiste în România au fost stimulate de legăturile militanților români cu fâurișii socialismului științific — Marx și Engels. Într-o scrisoare trimisă militanților socialisti Ion Nădejde în 1888, Engels arăta că încearcă o mare satisfacție văzînd că socialistii din România au adoptat în programul lor principiile fundamentale ale teoriei marxiste.

Dezvoltarea mișcării muncitorești și răspîndirea ideilor socialismului științific au dus la formarea în 1893 a Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România. Deși a activat numai 6 ani, datorită trecerii unor fruntași de partea burgheziei, Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România a marcat un moment de-

osebit în lupta politică a proletariatului. Organizarea pe plan național a mișcării sindicale în 1906 și refacerea Partidului Socialist în 1910 reflectau maturizarea politică a clasei muncitoare din România, rolul tot mai important pe care îl dobîndea în viața țării. Continuînd să întrețină legături cu mișcarea revoluționară din altele țări, mișcarea muncitorească din România a ajutat la transportul în Rusia a literaturii tipărite de emigranții ruși din Apus — inclusiv a Iskrei leniniste — a manifestat o activă solidaritate cu lupta proletariatului rus împotriva țarismului. În 1905, printre altele

din ceo, de asemenea, continuu contradicțiile de clasă; avea loc un puternic avînt revoluționar al clasei muncitoare, se prăbușeau imperiul, creștea lupta de eliberare națională și socială. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie vestea începutul unei noi ere în istoria omenirii — era trecerii la făurirea socialismului și comunismului.

În aceste împrejurări interne și internaționale, clasa muncitoare și alte forțe sociale din România s-au ridicat cu hotărîre la luptă împotriva asuprii sociale și naționale. Grevele din 1918-1919, greva generală din 1920 adevere-

acordînd ajutor echipajului revoluționar de pe crucișătorul Potemkin care, după cum se știe, a primit azil politic în România. Militanții socialisti români au avut legături nemulțumite cu V. I. Lenin. În anii premergători, precum și în timpul primului război mondial imperialist, mișcarea muncitorească și socialistă a acționat cu hotărîre împotriva războiului, participînd la conferințele internaționale anti-războinice și organizînd mari manifestări de masă în țară.

După terminarea războiului și realizarea statului național unitar, România a intrat într-o nouă etapă de dezvoltare; totodată, mișcarea muncitorească și socialistă a căpătat dimensiuni noi. La sfîrșitul deceniului al doilea al secolului nostru, în țară se acumulasera multe contradicții sociale și naționale, care creau necesitatea unor profunde transformări în viața societății. Se impuneau, în special, înfăptuirea reformei agrare, crearea unei industrii naționale avansate, lichidarea dependenței față de capitalul străin, democratizarea vieții politice și de stat. De realizarea acestor transformări depindea progresul rapid al țării din punct de vedere economic și social.

În fața politicii antinaționale a cercurilor reacționare, Partidul comunist a fost forța cea mai consecventă a apărării intereselor naționale ale țării. Lipsa de unitate a forțelor democratice a permis însă reacțiunii să instaureze dictatura militară-fascistă, să subordoneze țara Germaniei hitleriste. După cum se știe, în 1939-1940 situația internațională s-a agravat; Germania nazistă a trecut la agresiunea directă împotriva a numeroase state din Europa; dezlănțuind cel de-al doilea război mondial. România se găsea într-o situație de izolare internațională, care a ușurat lui Hitler impunerea Dictatului de la Viena, dezmembrarea teritorială a țării noastre. În aceste împrejurări, Partidul Comunist din România împreună cu Frontul Plugarilor, MADOSZ-ul și alte forțe politice au chemat poporul la luptă pentru apărarea integrității teritoriale a patriei. (Aplauze puternice). Se crease o situație favorabilă rezistenței naționale, dar trădarea cercurilor conducătoare guvernante și a conducătorii partidelor burgheze a împiedicat lupta maselor largi populare. La scurt timp, România a fost împinsă de dictatura militară-fascistă, alături de Germania nazistă, în răz-

bolul antisovietic, împotriva voinței poporului și a intereselor sale naționale.

Intrarea trupelor hitleriste în țară în 1940 a însemnat în fapt ocuparea României și subordonarea ei mașinii de război naziste, a dus la jefuirea bogățiilor țării, provocînd grele suferințe poporului român. Totodată, dictatura militară-fascistă și ocupanții hitlerști au dezlănțuit o prigoană sălbatică împotriva comunistilor. După trei ani de activitate legală, guvernul burghezo-moșieresc a scos partidul în afara legii. Timp de două decenii, comunistii au fost obligați să activeze în condițiile grele ale ilegalității, înfruntînd represuniile regimului burghezo-moșieresc.

În toată această perioadă, partidul a fost organizator și conducătorul tuturor luptelor revoluționare ale oamenilor muncii. Dintr-o mare parte a clasei din acea vreme, voi menționa greva minerilor de la Lupeni din 1929, grevele petroliștilor și ceferiștilor din 1933 — care au exprimat în modul cel mai gălător spiritul combativ al clasei noastre muncitoare, afirmarea rolului partidului comunist, a capacității sale de a organiza și conduce lupta oamenilor muncii. (Aplauze puternice).

O activitate multilaterală a desfășurat partidul nostru pentru unitatea clasei muncitoare, pentru unirea tuturor forțelor democratice în lupta împotriva politicii de fascizare a țării și a pregătirii de război. Merită menționate în acest sens acțiunile unite ale forțelor democratice soldate cu succes în alegerile parțiale din 1936, precum și marea demonstrație antifascistă și anti-războinică de la 1 Mai 1939. În toată această perioadă, partidul a militat neobosit pentru o politică de prietenie și colaborare cu Uniunea Sovietică, pentru stabilirea de relații diplomatice între cele două țări. (Vii aplauze).

În fața politicii antinaționale a cercurilor reacționare, Partidul comunist a fost forța cea mai consecventă a apărării intereselor naționale ale țării. Lipsa de unitate a forțelor democratice a permis însă reacțiunii să instaureze dictatura militară-fascistă, să subordoneze țara Germaniei hitleriste. După cum se știe, în 1939-1940 situația internațională s-a agravat; Germania nazistă a trecut la agresiunea directă împotriva a numeroase state din Europa; dezlănțuind cel de-al doilea război mondial. România se găsea într-o situație de izolare internațională, care a ușurat lui Hitler impunerea Dictatului de la Viena, dezmembrarea teritorială a țării noastre. În aceste împrejurări, Partidul Comunist din România împreună cu Frontul Plugarilor, MADOSZ-ul și alte forțe politice au chemat poporul la luptă pentru apărarea integrității teritoriale a patriei. (Aplauze puternice). Se crease o situație favorabilă rezistenței naționale, dar trădarea cercurilor conducătoare guvernante și a conducătorii partidelor burgheze a împiedicat lupta maselor largi populare. La scurt timp, România a fost împinsă de dictatura militară-fascistă, alături de Germania nazistă, în răz-

bolul antisovietic, împotriva voinței poporului și a intereselor sale naționale.

Intrarea trupelor hitleriste în țară în 1940 a însemnat în fapt ocuparea României și subordonarea ei mașinii de război naziste, a dus la jefuirea bogățiilor țării, provocînd grele suferințe poporului român. Totodată, dictatura militară-fascistă și ocupanții hitlerști au dezlănțuit o prigoană sălbatică împotriva comunistilor și a altor forțe patriotice antifasciste. Sute și mii de comunisti și luptători antifasciști au fost aruncați în închisori și lagăre; zeci dintre ei au fost uciși de plutoanele de execuție. Prin aceste represuni sîngerose se urmărea decapitarea mișcării de rezistență antifascistă și anti-războinică. Dar, după cum se știe, planurile reacțiunii fasciste române și ale nazistilor germani au suferit un eșec total; ei nu au putut învinge voința forțelor antifasciste care, în ciuda terorii, și-au unit rîndurile și au desfășurat cu succes lupta contra fascismului și războiului. (Aplauze puternice, prelungite).

Este meritul Partidului Comunist Român că a militat, încă de la înființarea sa, împotriva intervenției imperialiste contra puterii sovietice. După cum știți, la primul Congres a fost votată și o moțiune de solidaritate cu statul făcut de Lenin. (Vii aplauze). Atunci cînd a izbucnit agresiunea Germaniei fasciste împotriva Uniunii Sovietice, partidul s-a ridicat cu toată forța împotriva participării României la acest război nedrept. El a chemat toate forțele naționale la lupta pentru ieșirea din războiului antisovietic, pentru întoarcerea armelor împotriva Germaniei fasciste și alăturarea țării noastre coaliției antihitleriste. Prin politica sa Partidul Comunist Român a apărut onoarea poporului și interesele naționale ale țării, politica de prietenie tradițională cu marea noastră vecină — Uniunea Sovietică. (Aplauze puternice). Activitatea intensă desfășurată de partid a dus la unirea forțelor antifasciste patriotice, la formarea în mai 1944 a Frontului Unic Muncitoresc între Partidul Comunist și Partidul Social-Democrat și apoi a Blocului Național Democrat. În același timp, partidul a organizat gărzile patriotice, a condus numeroase acțiuni de sabotare a războiului.

Anul 1944 se caracterizează prin schimbarea radicală a situației militare în favoarea coaliției antihitleriste. Sub loviturile zdrobitoare ale Armatei Roșii, care a dus greul celui de-al doilea război mondial, trupele fasciste se retrăgeau cu pierderi mari; pe alte fronturi forțele aliate dădeau, de asemenea, lovituri puternice armatei hitleriste. Lupta armată a forțelor patriotice din diferite țări creștea în amploare, izbînd nimicitor mașina de război fascistă. Folosind condițiile interne și externe favorabile, forțele naționale patriotice din România în rîndul cărora Partidul Comunist

(Cont. în pag. a II-a)

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. a II-a)

de membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, participând activ la perfecționarea formelor de cooperare dintre ele. Avind în vedere că această organizație cuprinde numai o parte a țărilor socialiste, considerăm necesar ca formele de cooperare să fie astfel organizate încât să facă posibilă largirea CAER-ului, participarea în cadrul său și a altor țări, atât socialiste, cât și ne-socialiste. Vom extinde în continuare colaborarea noastră cu țările membre ale CAER, precum și cu toate celelalte țări socialiste, în spiritul deplin egalității, întruajutorării tovarășești și avantajului reciproc, conștienți că această colaborare înlesnește valorificarea tot mai eficientă a resurselor materiale și umane ale fiecărei țări, progresul fiecărei economii naționale, înflorirea multilaterală a tuturor națiunilor socialiste. (Aplauze puternice).

Vom acționa pentru intensificarea raporturilor de colaborare economică și tehnico-științifică cu țările în curs de dezvoltare, cu țările economice independente — raporturi a căror semnificație depășește sfera strictă a intereselor economice reciproce, având și o pregnantă însemnătate politică. Totodată, ținând seama de adâncirea diviziunii internaționale a muncii, extindem relațiile pe baza respectului și avantajului reciproc cu țările capitaliste dezvoltate. România consideră că dezvoltarea sa economică — ca de altfel a oricărui stat — este astăzi strâns legată de participarea largă la colaborarea economică și tehnico-științifică internațională, la circuitul mondial de valori. (Aplauze puternice).

Actualul plan cincinal prevede realizarea în continuare a unei rate înalte a acumulării — sursa principală a progresului economic și social; ponderea fondului de acumulare în venitul național va reprezenta 31—32 la sută. Investițiile în economia națională din fondurile centralizate ale statului se vor ridica, pe întreaga perioadă, la circa 60 miliarde lei; din această sumă, peste 52 de miliarde lei se vor folosi pentru construcții de locuințe, școli, spitale comerciale, canțene, șosele, drumuri și alte obiective social-culturale care se răsfrâng în mod nemijlocit asupra creșterii nivelului de trai al poporului. (Aplauze prelungite). În vederea utilizării cu eficiență maximă a acestui uriaș efort de investiții va trebui asigurată intensificarea ritmului de executare a obiectivelor stabilite, intrarea lor în funcțiune la timp, realizarea de la început a tuturor parametrilor tehnico-economici calitativi și cantitativi proiectați.

Și în acest cincinal vom urmări repartizarea rațională a forțelor de producție pe teritoriu, dezvoltarea sustinută a județelor mai puțin industrializate — prevăzându-se, pentru acestea, sporuri anuale ale producției industriale de 20—26 la sută. Politica de ridicare economică și socială a tuturor zonelor țării are o importanță esențială pentru creșterea generală a nivelului de trai material și cultural al poporului, este o condiție de bază pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, pentru crearea premiselor în vederea trecerii spre comunism.

Insemnate sarcini revin în acest cincinal cercetării științifice, care capătă un rol tot mai important în viața economică și socială. Ea este chemată să contribuie în mai mare măsură la largirea bazei energetice și de materii prime, la elaborarea tehnologiilor de utilizare eficientă a resurselor naturale ale țării, la realizarea de noi materiale și invențiuni, la conceperea și asimilarea de noi mașini-unelte, utilaje și instalații de înaltă tehnicitate, la creșterea producției agricole vegetale și animale. Soluționarea cu succes a acestor sarcini face necesară dezvoltarea și îmbunătățirea utilizării bazei materiale a cercetării, concentrarea forțelor științifice în direcțiile hotărâte de progresul tehnic, economic și social al țării.

Un rol esențial în realizarea tuturor obiectivelor pe care ni le propunem în actualul cincinal îl are dezvoltarea și perfecționarea continuă a instrucției publice. Se va extinde sfera de cuprindere a învățământului, învățământul superior tehnic urmînd să fie dezvoltat la dimensiuni sporite față de cele înscrise în planul cincinal. Problema centrală a dezvoltării învățământului nostru în condițiile de astăzi este îmbunătățirea legăturii sale cu practica. Într-un proces de instruire tehnică și profesională să pornească de la cerințele economiei, științei și culturii. Vor trebui luate mai rapid măsurile necesare pentru îmbunătățirea dotărilor cu aparatură modernă a laboratoarelor, pentru amenajarea și dezvoltarea ateliereelor școlare și laboratoarelor pentru extinderea practicii elevilor și studenților direct

în unitățile productive, organizînd participarea lor în tot cursul procesului de învățămînt la activitatea de producție. (Aplauze). Trebuie să tindem spre reunirea institutelor științifice și de proiectare, a întreprinderilor, unităților școlare și facultăților, asigurînd pe această cale fuziunea directă a învățămîntului cu cercețarea și producția. Între marile cuceriri ale orînduirii noastre socialiste se înscriu la locul cel mai de cînte realizările în domeniul formării cadrelor de muncitori calificați și tehnicieni, de ingineri, economiști și alți specialiști, ridicarea a zeci de mii de conducători ai activității economice și sociale. Acestui fapt îl datorăm în primul rînd succesele în făurirea socialismului în patria noastră. (Aplauze puternice). În realizarea hotărîrilor Congresului al X-lea o deosebită importanță are aplicarea măsurilor privind recitarea profesională a tuturor salariaților, asigurîndu-le o bună pregătire și aprofundarea cunoștințelor legate de exercitarea în bune condiții a profesiei, cit și însușirea elementelor științei organizării și conducerii societății.

Este necesar să asigurăm ca în toate domeniile de activitate să lucreze oameni cu un larg orizont de cunoștințe profesionale, științifice și de cultură generală, cu o atitudine înaltă față de muncă, față de interesele majore ale societății, cu un înalt spirit de răspundere în gospodărirea celei părți din averea națională care le-a fost încredințată. Unul din criteriile principale de promovare a cadrelor în muncă de răspundere continuă să fie, bineînțeles, devotamentul profund față de patrie și partid, față de cauza construcției socialismului și comunismului în România. (Aplauze prelungite).

Tovarăși,

Ampla dezvoltare a economiei naționale în acest cincinal se va materializa în ridicarea bunăstării celor ce muncesc. Fondul de consum va spori pe locuitor cu 36 la sută. Salariul minim va crește de la 800 lei cît este în prezent la 1 000 lei în 1972 și la 1 100 lei la sfîrșitul anului 1975. (Vii aplauze). Prin majorarea generală a salariilor care va începe încă din 1972, se va realiza — pînă la sfîrșitul cincinalului — un salariu mediu pe economie de peste 1 000 lei, adică cu aproape 26 la sută mai mare decît anul trecut; dacă ținem seama și de indicii preturilor, sporul salariului real va fi de 20 la sută. Ca urmare a sporirii salariului mediu și încadrării unui număr suplimentar de persoane în unitățile socialiste de stat, fondul total de salarii se va mări de la 95 miliarde lei în 1970 la circa 145 miliarde lei în 1975. (Vii aplauze).

Totodată, veniturile țărănilor provenite din producția agricolă vor crește în cincinal, pe o persoană activă, cu aproape 30 la sută. Venitul minim garantat pentru cooperatorii care participă cu regularitate la muncă va crește pînă la sfîrșitul cincinalului de la 300 la 400 lei lunar în producție de cîmp și de la 400 la 500 lei lunar în zootehnie. O importanță deosebită în creșterea bunăstării țărănilor au recențele măsurilor adoptate de Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind acordarea de ajutoare pentru copii, ajutoare pentru naștere, asistență medicală gratuită în spitale, tratament cu plată redusă în stațiunile balneo-climatice și ajutoare în caz de boală.

În condițiile sporirii numărului pensionarilor de asigurări sociale cu aproape 38 la sută, cuantumul pensiilor va crește, în medie, cu peste 18 la sută.

Se va îmbunătăți alocarea de stat pentru copii, cu începere din trimestrul IV al acestui an, stabilindu-se sume majorate și diferențiate, în funcție atât de nivelul veniturilor cit și de numărul copiilor în familie; vor fi urcate plafoanele de venituri în raport de care se fixează alocăția și se va extinde acordarea alocăției pînă la împlinirea vârstei de 18 ani. (Vii aplauze). Spre exemplu, o familie din mediul urban cu mai mulți copii, al cărui cap de familie are un salariu de pînă la 1 500 lei, va primi pentru primul copil 150 lei, pentru al doilea 160 lei, iar pentru al treilea și pentru fiecare din următorii cîte 180 lei. (Aplauze). Fondurile destinate alocățiilor pentru copii se vor mări de la 4,3 miliarde lei în 1970, la 6,7 miliarde lei în 1975, deci cu peste 50 la sută. (Vii aplauze).

Va spori volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul socialist cu 46 la sută. Consumul pe locuitor va înregistra creșteri importante atât la produsele agro-alimentare cit și la confecții, țesături, încălzăminte, la bunuri de folosință îndelungată. Se vor extinde serviciile; cincinalul prevede creșterea volumului acestora cu circa 61 la sută, dar considerăm că există posibilități pentru a depăși cu mult această cifră, urmînd să se elaboreze un program special în acest scop.

Ne propunem, pentru perioada 1971—1975, să continuăm în ritm sustinut construcția de locuințe. Din fondurile sau cu sprijinul statului se vor realiza 520 mii apartamente fizice; se estimează, de asemenea, că populația își va construi în regiile proprii circa 270 de mii de locuințe deosebite la sațe. Se vor asigura astfel condiții ca circa 2,5 milioane de oameni să se mute în case noi. În perioada 1971—1975 se vor construi, de asemenea, peste 72 mii locuri în creșe față de 29.000 cîte avem astăzi și circa 60 mii locuri în grădinițe și case de copii. La aceasta se adaugă creșele și grădinițele care se vor construi la sațe de către cooperativele agricole de producție și cooperativele de consum, precum și cele care se vor construi la orașe de către cooperativele meșteșugărești.

Statul nostru va aloca în continuare fonduri însemnate pentru finanțarea acțiunilor social-culturale. Volumul cheltuielilor pentru învățămînt, cultură și artă, sănătate, sport, asistență și asigurări sociale, se ridică pe cincinal la uriașă cifră de 218 miliarde lei, adică mai mult decît întregul venit național al țării din anul 1970. Pe un locuitor, cheltuielile social-culturale suportate de stat se măresc de la 1 680 lei în 1970 la 2 265 lei în 1975, ceea ce constituie o sursă importantă de satisfacere a necesităților de viață ale populației. În perspectiva dezvoltării societății noastre, fondurile sociale de consum capătă un rol tot mai însemnat în efortul partidului și statului pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Am schițat, tovarăși, în mod sumar, liniile directoare de dezvoltare a țării noastre în noul cincinal. În făurirea acestui vast program de construcție economică și socială va ridica România pe o nouă treaptă de progres și civilizație, va marca parcurgerea unei noi și însemnate etape pe drumul apropierei țării noastre de statele avansate ale lumii. O dată cu dezvoltarea forțelor de producție, cu creșterea producției de bunuri materiale și spirituale, se va ridica și mai mult nivelul de trai al poporului, se va îmbunătăți viața fiecărei cetățean. În făurirea acestui obiectiv central al construcției socialiste, țelul suprem al întregii politici a partidului nostru comunist — bunăstarea și fericirea omului. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarăși,

După cum este cunoscut, Congresul al X-lea al partidului, odată cu Directivele pentru actualul cincinal, a elaborat orientările de bază ale dezvoltării României pe întreg deceniul 1971—1980. În cursul îmbunătățirii sarcinilor de plan pe perioada 1971—1975 au fost revăzuți și indicatorii creșterii economice pînă în anul 1980. De asemenea, s-au stabilit unele linii orientative cu privire la evoluția economico-socială a țării în perioada 1980—1990. Aceste prevederi pornesc de la necesitatea asigurării în continuare a unui avînt susținut al forțelor de producție, pe baza aplicării largi a cuceririlor științifice și tehnicii moderne în întreaga economie. Ne propunem ca pînă în anul — 1985 — 1990 să creștem o industrie puternică, la nivelul tehnicii și științei moderne — dublîndu-se astfel numărul ora-

ștelor existente — și, în același timp, ridicarea economică și socială a tuturor comunelor. Toate aceste măsuri vor duce la profunde transformări în viața satului românesc, reducînd în mod simțitor deosebirea de viață a populației. (Aplauze puternice, prelungite).

Asigurînd, și după actualul cincinal, o rată înaltă a acumulării — de circa 28 la sută — și un ritm mediu anual de creștere industrială de 8—9 la sută, producția industriei va putea spori, față de 1970, de 2,7 ori în 1980 și de aproape 6 ori în 1990.

Modificări radicale vor avea loc în baza tehnico-materială a agriculturii. Astfel, în perioada următoare se va asigura mecanizarea complexă a tuturor lucrărilor agricole. Din 1980 agricultura noastră va dispune de îngrășăminte chimice la nivelul cerințelor agrotehnicilor moderne. În cadrul programului de îmbunătățiri funciare, pînă în 1990 va fi irigată practic întreaga suprafață care se justifică din punct de vedere economic. Ținînd seama de influențele deosebite de favorabile pe care le va avea asupra agriculturii crearea acestor condiții, se poate conta pe o creștere a producției agricole, comparativ cu cincinalul 1966—1970 de 2 ori în 1976 —1980, de 2,5 ori în 1981—1985 și de peste 3 ori în 1986—1990.

Ca urmare a industrializării accelerate a țării, la sfîrșitul următoarelor două decenii, circa 80 la sută din populația ocupată a țării va lucra în ramurile neagricole ale economiei. Aceasta va marca o schimbare uriașă — aș putea spune chiar revoluționară — în structura socială a României, cu repercusiuni profunde în gradul de productivitate a muncii sociale, în condițiile de viață materială și culturală ale întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Pe baza dezvoltării sustinute a economiei, venitul național va depăși nivelul anului 1970 de 2,7 ori în 1980 și de 5,7 ori în 1990. Avînd în vedere că populația se estimează să ajungă la 22,4 milioane locuitori în 1980 și 24 milioane în 1990, se poate aprecia că venitul național pe locuitor, în prețuri constante, va fi de circa 25 mii lei în 1980 și 50 mii lei în 1990, ceea ce înseamnă un nivel comparabil cu cel din țări dezvoltate din punct de vedere economic. (Aplauze puternice).

Sporirea veniturii naționale va permite ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului. Vor crește volumul și diversitatea bunurilor de consum și ale serviciilor, asigurîndu-se satisfacerea la un nivel superior a nevoilor întregii populații. În următoarele două decenii, se va asigura un ritm sustinut de creștere a fondului de locuințe; spre exemplu, continuînd să construim în București în fiecare din viitoarele trei cincinale cîte 120.000—150.000 apartamente, vom asigura locuințe noi pentru o populație egală cu întreaga populație de astăzi a Capitalei; practic după 1980 în Capitală problema locuințelor va fi soluționată. (Aplauze). În următorii 15—20 de ani se prevede, de asemenea, desfășurarea unei vaste activități consistente, dirijate de dezvoltare și sistematizare a localităților rurale, crearea a 250—300 noi centre urbane — dublîndu-se astfel numărul ora-

ștelor existente — și, în același timp, ridicarea economică și socială a tuturor comunelor. Toate aceste măsuri vor duce la profunde transformări în viața satului românesc, reducînd în mod simțitor deosebirea de viață a populației. (Aplauze puternice, prelungite).

Vor trebui luate, în cel mai scurt timp, măsuri pentru prevenirea poluării aerului și apelor, pentru protejarea naturii și mediului ambiant, pentru a asigura populației condiții cît mai bune de muncă și de viață.

Sînt în curs de elaborare studiile privind crearea condițiilor necesare — îndeosebi prin extinderea mecanizării și automatizării producției — pentru ca pînă la sfîrșitul acestui cincinal să se treacă la reducerea săptămînii de lucru.

Un puternic avînt va cunoaște învățămîntul, instrucția publică generală. Avem în vedere ca după anul 1980 să trecem la generalizarea liceului; o dată cu aceasta se prevede extinderea largă a învățămîntului superior, numărul studenților și al cursanților școlilor de specializare postliceale, raportat la 10.000 de locuitori, urmînd să se mărească de la 90 în 1970, la peste 110 în 1980 și circa 150 în 1990.

În vederea întocmirii studiilor de perspectivă mai îndelungată cu privire la evoluția economico-socială a țării, Plenara Comitetului Central a hotărît să se întindă o comisie centrală de partid și de stat care va elabora prognozele dezvoltării României în perioada 1976—1990, iar pentru unele sectoare pînă în anul 2000. La elaborarea prognozelor și direcțiilor principale de dezvoltare în perspectivă a patriei trebuie pornit de la legile obiective ale dezvoltării sociale, de la realitățile concrete ale țării noastre, precum și de la tendințele revoluției tehnico-științifice pe plan mondial.

Pe această bază se va elabora programul dezvoltării în următorii 15—20 ani a României socialiste. În fapt, acesta va fi însuși programul partidului, în centrul lui aflîndu-se, ca obiectiv fundamental pentru etapa respectivă, realizarea societății socialiste multilaterale dezvoltate. (Aplauze puternice). În această perioadă forțele de producție vor cunoaște o împetușată creștere și diversificare, ducînd la o radicală transformare a structurii economice și sociale a țării. Se va realiza o puternică apropiere între munca fizică și intelectuală, între muncitori, țărani și intelectuali, se va produce o profundă omogenizare a națiunii noastre socialiste. Totodată, se va realiza o tot mai mare abundență de bunuri de consum și, pe această bază, îmbunătățirea substanțială a condițiilor de viață ale întregului popor. Munca va deveni tot mai mult o onoare și o necesitate vitală pentru toți membrii societății. În toată această perioadă va acționa în continuare principiul de repartiție socialist, valabil pentru prima fază a comunismului — „de la fiecare după capacitate, fiecărui după muncă”. Totodată, vor spori în mod deosebit cheltuielile sociale, contribuind la satisfacerea într-o măsură tot mai însemnată a cerințelor materiale și spirituale ale oamenilor muncii.

În procesul acestor transformări, cu adevărat revoluționare, în dezvoltarea forțelor de producție, în perfecționarea relațiilor din societate, sub influența aplicării în viață a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, se vor crea condiții pentru elaborarea programului de trecere treptată la făurirea societății comuniste în România. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarăși,
Modificările rapide care au loc în baza tehnico-materială, în structura și suprastructura noi orînduirii impun, ca o necesitate obiectivă, perfecționarea continuă a conducerii economice, a întregii activități sociale, în vederea asigurării condanței întregii dezvoltare forțelor de producție și relațiile de producție, între realitățile dinamice ale vieții noastre materiale și spirituale și formele și metodele de organizare și conducere a societății.

Sînt cunoscute măsurile adoptate în ultimii ani de conducerea partidului, în spiritul hotărîrilor Conferinței Naționale, pentru îmbunătățirea organizării, conducerii și planificării economiei. În perfecționarea vieții economice, partidul nostru pornește de la necesitatea îmbinării conducerii pe bază de plan unic, cu dezvoltarea auto-

nomică, precum și tendințe parazitare; de aceea, partidul nostru acționează pentru asigurarea unor raporturi echitabile între veniturile diferitelor categorii sociale, ținînd cont, în primul rînd, de aportul fiecăruia la producția și la viața socială, dar, totodată, și de posibilitățile economice ale țării, de tendința obiectivă a apropierei nevoilor membrilor societății noastre. Se mai întîlnesc și la noi unii oameni care ar dori să primească cît mai mult de la societate și, dacă se poate, să dea cît mai puțin sau nimic, societății. Ceea ce se cere este ca fiecare cetățean să înțeleagă că de munca, de efortul său depind progresul societății, ridicarea nivelului de trai al tuturor. Fiecare trebuie să vadă nu numai interesele înguste, personale, ci și alba permanent în vedere interesele generale ale societății cărăia este necesar să-i consacre energia și forța lor creatoare. (Vii aplauze). În același timp, pornind de la deosebirile ce se mențin între diferite forme ale muncii concrete, partidul nostru se pronunță cu hotărîre împotriva oricăror tendințe de egalitarism mic burghez. Unii ar dori să fie retribuiți ca și cînd am fi ajuns în comunism, în sensul de a primi de la societate după nevoi, dintr-un schimb după capacitate — sau chiar mai puțin. Concepțiile egalitariste despre retribuire — care practice, cred că nici în comunism nu vor putea fi aplicate — nu au nimic comun cu principiile după care se ghidează azi societatea noastră. Noi trebuie să ținem seama pe deoarte, de aportul fiecărui la munca generală, iar pe de altă parte, de existența deosebirilor în necesitățile oamenilor care, fără îndoială, vor mai dăinui. Diferențierea stimulativă a veniturilor, pe deoarte, menținerea acestora în limite raționale, socialmente justificate, pe de alta, realizarea unei corelații judicioase între retribuirea directă și fondurile sociale de consum, sînt preocupări permanente ale partidului și statului în efortul pentru înflăcătură principiilor echității socialiste în patria noastră.

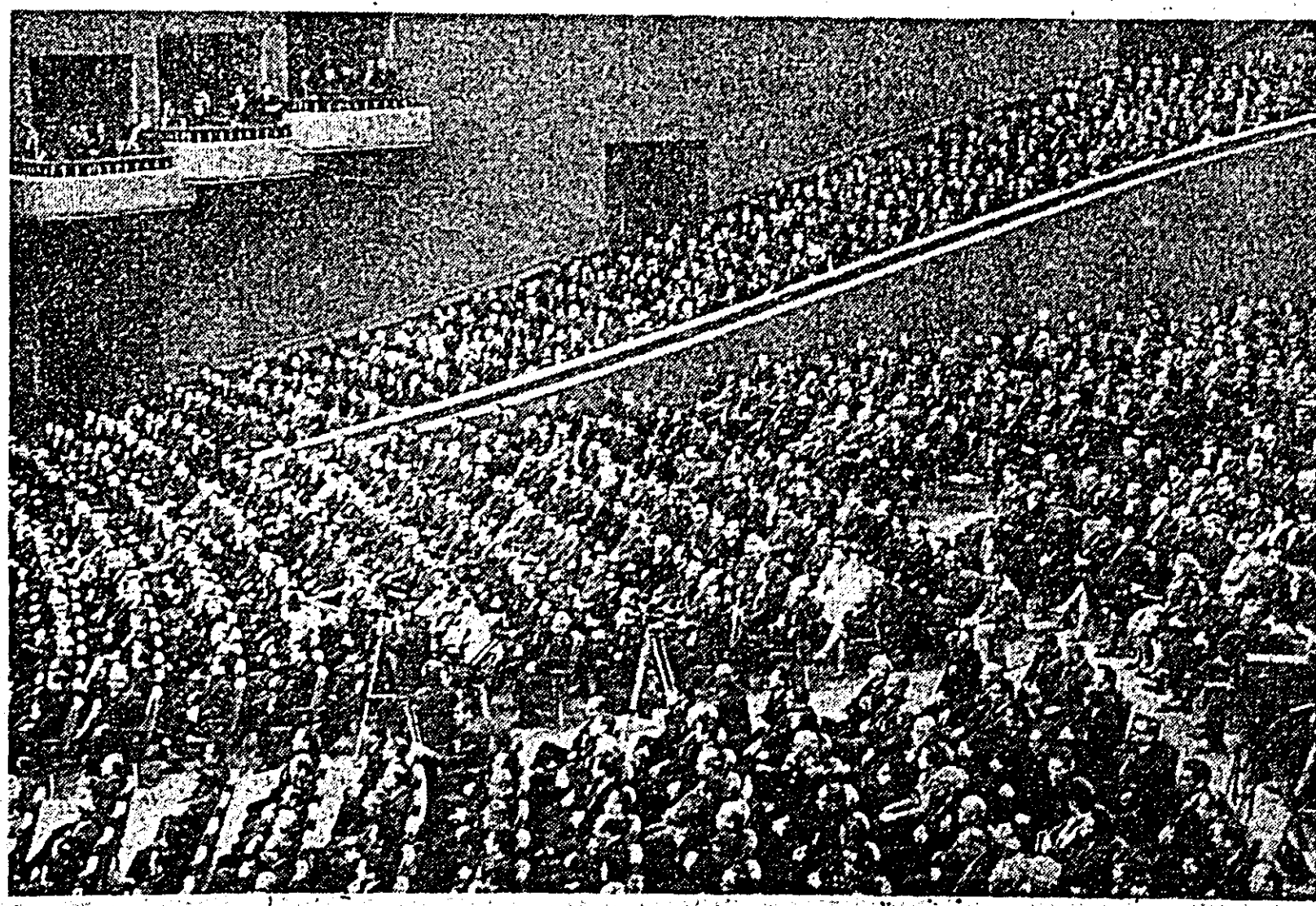
Acordăm, după cum se știe, o atenție esențială îmbunătățirii activității statului socialist, al cărui rol crește tot mai mult, pe măsura progresului societății, a amplificării și diversificării vieții economice și sociale. Nu este nici o contradicție în această afirmație; dimpotrivă, ea exprimă înțelegerea dialectică a rolului și esenței statului socialist. Creșterea atribuțiilor statului nu înseamnă dezvoltarea laturilor administrative sau represive ale activității sale, ci, dimpotrivă, diminuarea acestora în avantajul amplificării muncii de organizare și conducere a întregii vieți economice și sociale. Făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate impune forme superioare de conducere conștientă, unitară, a tuturor domeniilor și proceselor economico-sociale, de organizare a participării maselor largi populare în viața obștească. Noi sîntem însă împotriva acelor teorii sau tendințe după care ar trebui să lăsăm reglementarea vieții economice și sociale la voia împlinirii, la discreția pieții, a legii cererii și ofertei. Considerăm aceste concepții dăunătoare pentru societatea noastră. După cum se știe, corespunzător cerințelor vieții în etapa actuală a dezvoltării societății s-au adoptat în ultimii ani o serie de măsuri care au dus la ridicarea nivelului activității organelor de stat, de sus și pînă jos, care au sporit rolul Marii Adunări Naționale și al Consiliului de Stat, au lărgit atribuțiile și inițiativa organelor locale ale puterii.

În spiritul hotărîrilor Congresului al X-lea trebuie să acționăm în continuare pentru perfecționarea activității statului nostru socialist. Avem în vedere, în primul rînd, largirea activității legislative a Marii Adunări Naționale, astfel ca toate normele esențiale care guvernează viața societății să nu mai fie reglementate prin Hotărîri ale Consiliului de Miniștri sau decizii ale altor organe executive, ci să fie emanarea forului suprem al țării. În vederea îmbunătățirii acestei activități se va crea Consiliul legislativ, organ de specialitate chemat să ajute la coordonarea sistemului nostru de legi, precum și la avizarea proiectelor de lege și a altor acte normative. În scopul intensificării activității Marii Adunări Naționale va trebui, de asemenea, studiată posibilitatea ca unele probleme să fie examinate nu în cadrul ședințelor plenare ci în secțiuni specializate ale Marii Adunări Naționale care să aibă împuternicirea de a lua unele hotărîri atît în materie de elaborare a legilor cit și în exercitarea controlului activității organelor executive. Se impune a fi

miei colectivului de muncă, cu largirea atribuțiilor întreprinderilor. Punem accentul pe o mai bună folosire conștientă a factorilor economici, a acțiunilor legilor economice obiective, inclusiv a legii valorii, pe studiarea cerințelor pieții, pe dezvoltarea largă a inițiativelor de jos. În același timp, considerăm necesar să folosim tot mai bine posibilitățile economiei socialiste de a asigura organizarea pe baza unei concepții unitare a întregii producții sociale.

O importanță deosebită în desfășurarea vieții economice și sociale au relațiile de repartiție. După cum se știe, odată cu lichidarea exploatării omului de către om a fost abolit principiul capitalist de repartiție a venitului, generator de profunde inegalități sociale, și a fost introdus principiul de repartiție socialist. Noi pornim însă de la faptul că și în socialism se mai manifestă fenomene de inegalitate eco-

Un obiectiv esențial al etapei actuale - perfecționarea continuă a organizării societății

Aspect din sală în timpul a dunnării solemne.

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. a IV-a)

Desigur, relevând creșterea conștiință a mișcării antiimperialiste, subliniind perspectivele îmbucurătoare ale dezvoltării sociale, nu putem nici un moment să existim încă imperialism, forțe reacționare care caută să împiedice evoluția progresivă a societății, care amenință pericolul de război, reprezentând o permanentă primejdie la adresa păcii. Cerurile imperialiste duc o politică de încercare a relațiilor dintre state, de dominație și dictat, se amestecă în treburile interne ale altor popoare, încearcă să mențină prin forța armelor regimuri reacționare, antipopulare în diferite țări, înfruntându-le în diferite zone ale globului sursă de animozitate și conflict.

Drumul istoric al înfruntării dintre forțele păcii și forțele războiului, dintre omenița progresivă și imperialism nu este desigur neted, reclinuții Lupta cunoaște altă victorie și altă înfrângere temporară, altă moment de ofensivă și altă de reflux. Viata arată însă că superioritatea se află de partea frontului antiimperialist, că societatea merge neabătut înainte, conform legilor obiective ale dezvoltării istorice: nimic și nimeni nu poate opri acest proces, nu poate împiedica popoarele să-și găsească o viață mai bună, liberă și independentă! (Aplauze prelungite). Înfrățirea aspirațiilor de progres ale omenirii cere forțelor sociale revoluționare, democratice, antiimperialiste să acționeze strins unul alături de celălalt în cadrul internațional, să-și unească eforturile și să-și întărească neînclinate poziția. Aceasta este condiția fundamentală a victoriei în lupta împotriva imperialismului, pentru pace și progres social. (Aplauze puternice, prelungite).

ționale ale popoarelor cit și cauzelor generale a socialismului? Ducind lupta pe ambele fronturi, este necesar, în același timp, să se acționeze cu toată fermitatea pentru respectarea intereselor naționale ale fiecărui popor și întărirea solidarității lor internaționale, înfrățindu-se astfel unitatea dialectică dintre național și internațional. (Aplauze puternice).

În acest spirit acționează și vor acționa și în viitor partidul și statul nostru; asigurând dezvoltarea cu succes a operei de construcție socialistă în România, întărind colaborarea cu țările socialiste, militând pentru întărirea unităților lor, ne îndeplinim astfel principala îndatorire națională față de propriul popor, cit și obligațiile internaționaliste față de țările socialiste, față de cei ce muncesc de pretutindeni (Aplauze îndelungate).

Dragi tovarăși,

Înfrățindu principiile coexistenței pașnice, fiind scama de necesitatea participării la diviziunea internațională a muncii, România își extinde relațiile cu toate țările, fără deosebire de orientare socială. Promovarea și largirea cooperării internaționale se impune ca o necesitate obiectivă a progresului fiecărei țări în parte, a dezvoltării civilizației umane în general, ca o condiție esențială a instaurării unui climat de încredere între popoare, de securitate și pace în lume. Nici o țară care vrea să progreseze, să beneficieze de roadele cuceririlor științifice și tehnice contemporane, și în același timp, să-și aducă contribuția la soluționarea marilor probleme ce confruntă omenirea, nu poate rămâne în afara acestui proces. Noi considerăm că dezvoltarea relațiilor țărilor socialiste cu celelalte țări slujește păcii și securității, contribuie la instaurarea egalității în drepturi între state. (VII aplauze).

Dragi tovarăși,

Una din direcțiile politicii noastre externe o constituie dezvoltarea relațiilor cu țările state independente, care pășesc pe calea dezvoltării economice și sociale de sine statătoare. În ultimii ani țara noastră a extins contactele și a intensificat colaborarea cu statele din Asia și Africa, cu numeroase țări din America Latină. Raporturile României cu statele în curs de dezvoltare și cu alte state care se preocupă de progresul lor economic-social au un caracter reciproc avantajos, contribuind la propășirea economică, științifică și culturală a țărilor noastre; ele se înscriu, totodată, în contextul luptei generale împotriva imperialismului și neoimperialismului, a oricăror forme de dominație și înrobire a popoarelor, contribuie la intensificarea participării țărilor noastre la viața politică internațională. (Aplauze puternice).

Este cunoscut, de asemenea, că România dezvoltă larg relațiile cu țările socialiste, cit și economice, tehnico-științifice și culturale, cu țările capitaliste dezvoltate, extinzându-le multilaterală cu aceste state, inclusiv în eforturile pentru desindere pentru instaurarea păcii și colaborării în lume. La baza relațiilor cu toate statele, fără deosebire de orientare socială, România situează în mod ferm principiile independenței și suveranității naționale, deplină egalitate în drepturi, neamestecul în treburile interne și avantajul reciproc. Aceste principii, îmbrățișate tot mai larg de popoare, se afirmă cu tot mai multă acuitate ca singurele în măsură să chezuască relații normale și fructuoase între state, să evite noi conflicte, să însănătoșească climatul internațional. Am fost întrebati, cu prilejul unor interviuri, dacă România se gândește să renunțe la susținerea acestor principii. Noi considerăm că într-un anumit sens aceste principii sînt pentru societatea omenescă, de astăzi, pentru relațiile de colaborare în lume, așa cum sint apa și aerul pentru existența omului. Cum am putea să renunțăm la apă și la aer? Ar însemna să renunțăm la viață. Nu, nu putem renunța la aceste principii, pentru că ele constituie condiția vietii noastre independente și libere, condiția vietii independente și libere a tuturor națiilor lumii. (Aplauze puternice, prelungite). Respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinele, de a-și decide de sine statător calea dezvoltării, constituie piatra unghiulară a colaborării internaționale. Orice atingere sau stărbire a acestui drept sacru, a prerogativelor suverane ale popoarelor, declanșează stări de încordare, periclitează securitatea și pacea. Este, de aceea, necesară, afirmarea în dreptul internațional a principiilor noi rezultate din evoluția istorică, din aspirațiile de azi ale omenirii, precum și desfășurarea energică a luptei pentru impunerea acestor principii în practica relațiilor internaționale. Un rol important în respectarea legalității internaționale are Organizația Națiunilor Unite care, pentru a-și putea îndeplini această misiune, trebuie să înfruntăm principiul universalității sale. În acest context, o importanță deosebită ar avea restabilirea drept-

tului legitim al Republicii Populare Chineze la Organizația Națiunilor Unite, în Consiliul de Securitate și în alte organisme internaționale, precum și primirea altor țări în aceste organisme. Aceasta este o cerință a soluționării pozitive a problemelor internaționale. (VII aplauze).

Devine tot mai evident că găsierea unor soluții acceptabile pentru problemele majore ce confruntă azi omenirea este de neconceput fără participarea intensă la viața internațională, la luptă pentru securitate și pace a tuturor statelor. Fiecare țară, indiferent de mărimea teritoriului și a populației, de puterea economică și militară, poate și are datorită să-și aducă contribuția la rezolvarea constructivă a tuturor problemelor internaționale. Este evident că, alături de marile puteri, țărilor mici și mijlocii — care reprezintă marea majoritate a statelor lumii — pot juca astăzi un rol remarcabil pe arena mondială, pot influența într-o măsură considerabilă desfășurarea evenimentelor în spiritul dorinței popoarelor de pace și colaborare (Aplauze puternice).

Evenimentele din ultima vreme evidențiază, ca o trăsătură deosebită de pozitivă, tendința spre abordarea problemelor complexe ale lumii, a litițiilor interstatale prin tratative, discuții și contacte. Așa amintiți în acest sens activitatea tot mai largă desfășurată în cadrul organismelor internaționale cu caracter politic, economic, social și științific — și, în mod special, importanța activității Comitetului pentru dezarmare de la care opinia publică internațională așteaptă însă mult mai mult. Merită a fi subliniate, de asemenea, acordurile interstatale realizate în ultima vreme și care constituie pași importanți pe calea lichidării reziduurilor celui de-al doilea război mondial. O însemnată deosebită are Tratatul încheiat între Uniunea Sovietică și Republica Federală a Germaniei privind renunțarea la forță și amninațare cu folosirea forței. În această serie se înscriu și Tratatul dintre Republica Populară Polonă și Republica Federală a Germaniei. Desigur, este necesar să se ajungă la ratificarea acestor tratate pentru ca ele să intre în vigoare, să-și exercite pe deplin influența. De asemenea, apreciem ca pozitive tratativele ce se desfășoară între reprezentanții Republicii Democrate Germane și Republicii Federale a Germaniei. Începerea tratativelor între Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Federală a Germaniei. Sînt urmate, de asemenea, ca interes, tratativele SALT purtate în prezent la Viena și Helsinki, între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii pentru limitarea producerii de noi tipuri de arme atomice.

Se evidențiază, pregnant, tendința abordării mai realiste a problemelor internaționale, pornindu-se de la recunoașterea realității istorice. În acest sens este semnificativă recunoașterea Republicii Democratice Germane de către un număr tot mai mare de state, stabilirea de către o serie de țări a relațiilor diplomatice cu Republica Cuba și Republica Populară Democrată Coreeană. În același context se înscriu restabilirea relațiilor diplomatice de către o serie de țări cu China populară, tendințele tot mai pronunțate manifestate în lumea capitalistă pentru normalizarea relațiilor cu Republica Populară Chineză. Remarcăm ca pe un fapt pozitiv pașii făcuți, deși încă mici, pe calea contactelor între Republica Populară Chineză și Statele Unite ale Americii. Este știut că impedimentul principal în calea normalizării relațiilor dintre Statele Unite ale Americii și China populară a fost întotdeauna politica discriminatorie promovată de administrația americană, precum și ocuparea militară a Taiwanului. Normalizarea relațiilor tuturor statelor capitaliste, inclusiv ale Statelor Unite ale Americii, cu Republica Populară Chineză — fără participarea cărei nu poate fi concepută astăzi rezolvarea marilor probleme ale vietii internaționale — corespunde cauzelor colaborării între state cu orientări sociale diferite: Intereselor păcii și securității internaționale. (Aplauze puternice).

Se dovedește ponderea tot mai mare pe care o dobîndește în viața internațională, în relațiile interstatale, metoda contactelor și tratativelor? Faptul că cercuri tot mai largi ale opiniei publice în țelez că singura alternativă a unui nou război mondial distrugător este discutarea problemelor litigioase în scopul găsirii unor căi de înțelegere, lichidarea discriminărilor în relațiile dintre popoare, desfășurarea unei largi și active cooperări internaționale. Sînt necesare eforturi sustinute pentru dezvoltarea acestui proces pozitiv, pentru eliminarea tuturor factorilor care împiedică popoarele să înțeleagă și să coopereze.

În acest spirit acționează țara noastră cu toată consecvența: dezvoltînd larg contactele și schimburile de vizite guvernamentale și de altă natură, inclusiv la nivel

înalt, cu numeroase state de pe toate continentele, participînd activ la activitatea organizațiilor internaționale, ne aducem contribuția la intensificarea, conlucrării dintre toate statele, la promovarea destinderii în viața internațională. (Aplauze puternice).

O problemă importantă căreia la țara europeană România îi acordă o atenție neslăbită, este asigurarea păcii și securității în Europa. După părerea noastră înfrățirea acestui deziderat constituie un factor esențial pentru stabilirea și pacea pe continentul nostru a unui climat sănătos; pentru normalizarea relațiilor dintre toate statele, pentru excluderea din viața politică a acestui continent greu încercat, a folosirii forței sau a amenințării cu forța. Aprecim că în direcția creării condițiilor pentru realizarea securității în Europa s-au făcut în ultima vreme pași însemnați; în acest sens s-au pronunțat numeroși conducători de state, cercuri largi ale opiniei publice, a căștigat teren ideea tinerilor unei conferințe generale europene și, după cum se știe, s-a ajuns chiar la un consens cu privire la participanții la conferință, precum și la elaborarea unor puncte ale ordinii de zi. Realizarea de noi progrese în direcția pregătirii și ținerii acestei conferințe cere să se renunțe la punerea unor condiții prealabile. După părerea noastră conferința nu trebuie condiționată de soluționarea problemelor rămase în suspensie sau acumulate după cel de-al doilea război mondial, întrucît însuși țelul ei este de a deschide calea spre instaurarea unui climat de destindere, colaborare și securitate pe continent. Guvernul român consideră că trebuie să se treacă în cel mai scurt timp la organizarea unor întîlniri pregătitoare, cu participarea tuturor statelor interesate, în vederea ținerii conferinței — răspunzînd astfel dorinței popoarelor care aspiră în modul cel mai ardent spre realizarea securității pe continentul nostru, în cadrul eforturilor pentru securitate europeană, România acordă o atenție deosebită înțelegătorilor cu caracter regional și, în primul rînd, întăririi relațiilor de bună vecinătate în Balcani. Transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și bunicii înțelegeri, lipsită de arme nucleare, corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor din această regiune, și de aceea este necesar ca toate guvernele să acționeze în această direcție.

Pornind de la considerentul că în lumea de azi pacea este indivizibilă, România se pronunță și acționează cu hotărîre pentru stîngerea tuturor focarelor de încordare și conflict care mai persistă în diferite zone ale lumii. Spre înim activ lupta poporului vietnamez și a celorlalte popoare din Indochina împotriva agresiunii Statelor Unite ale Americii — luptă ce demostrează că în zilele noastre popoarele care se ridică cu toată hotărîre în apărarea vietii lor libere, sînt de neînving. Considerăm că drumul sigur pentru a se pune capăt războiului din Indochina este retragerea, de către Statele Unite ale Americii a trupelor din această parte a lumii, dîndu-se astfel curs cererilor opiniei publice mondiale iubitoare de pace, inclusiv a poporului american, asigurîndu-se și respectîndu-se dreptul popoarelor vietnameze, laotian și cambodgian de a-și hotărî singure soarta. (Aplauze puternice).

Împreună cu popoarele iubitoare de pace din întreaga lume, poporul nostru este preocupat de evoluția evenimentelor din Orientul Apropiat. După părerea noastră, este timpul să se acționeze în mod hotărît, în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1957, pentru soluționarea conflictului, a problemelor litigioase din această zonă, pe calea tratativelor. Aprecîm pașii făcuți de Republica Arabă Unită în această direcție, inclusiv propuneri privind redeschiderea navigației pe Canalul de Suez — propuneri de natură să favorizeze diminuarea încordărilor din Orientul Apropiat. Considerăm că Israelul trebuie să dovedească mai multă receptivitate pentru soluționarea pe cale pașnică a problemelor litigioase din această zonă. Trebuie înțeles că politica de anexări teritoriale nu poate fi acceptată sub nici un motiv de popoare. Asigurarea unei păci durabile în Orientul Apropiat impune retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate, recunoașterea dreptului la dezvoltare independentă a fiecărui stat din această regiune. În același timp, este necesar să se asigure soluții acceptabile pentru rezolvarea problemelor populației palestiniene în conformitate cu interesele etnionale.

Una din aspirațiile cele mai arzătoare ale omenirii de astăzi este înfrățirea dezarmării generale și în primul rînd a dezarmării nucleare. În condițiile cînd creștea înarmărilor din cauza vizașelor popoarelor, cînd în lume s-au acumulat și continuă să se acumuleze stocuri uriașe de arme clasice și atomice, cînd tehnica nucleară a

ajuns la o asemenea perfecțiune încît face vulnerabilă orice regiune a globului, punînd în pericol întreaga civilizație umană, intensificarea luptei pentru dezarmare a devenit o necesitate imperioasă. La înfrățirea acestui deziderat vital este necesar să participe toate statele; în acest sens considerăm necesar ca la conferința de la Geneva să participe toate statele interesate, abordîndu-se mai concret căile practice de dezarmare, așa cum credem că ar fi, de asemenea, deosebit de utilă, organizarea unei conferințe generale a tuturor statelor pentru discutarea problemei dezarmării și în primul rînd a dezarmării nucleare.

Este timpul, după părerea noastră, să se treacă de la discuții generale despre dezarmare, la măsuri concrete. Ar fi deosebit de utilă chiar luarea unor măsuri parțiale cum ar fi lichidarea bazelor militare existente pe teritoriile altor state, retragerea trupelor în teritoriile naționale, reducerea cheltuielilor militare și altele, menite să creeze condiții propice pentru desfășurarea Pactului Atlanticului de Nord și, concomitent, a Tratatului de la Varșovia, a tuturor blocurilor militare. Popoarele care suportă pe umerii lor povara uriașelor cheltuieli militare, care, într-o nouă conflagrație mondială ar trebui să dea un înimăginabil tribut de sânge, cer să se acționeze cu toată fermitatea în direcția dezarmării pînă nu e prea târziu. Știm că sînt

forțe care vîd în perspectiva dezarmării un pericol pentru interesele lor înguste. Tocmai de aceea este necesar ca opinia publică, toți cei ce doresc să-și apere viața, să-și ridice glasul și să acționeze hotărît pentru a impune dezarmarea, distrugerea și scoaterea în afara legii a armelor nucleare. (VII aplauze). Nu trebuie să se aștepte ca aceste probleme vitale ale omenirii să fie rezolvate numai la masa tratativelor; este necesar ca masele să lupte pentru a-și apăra, prin forța proprie, viața, securitatea, perspectiva dezvoltării civilizației umane. Numai masele pot impune dezarmarea, numai ele vor realiza dezarmarea. (Aplauze puternice).

Considerăm că îndatorirea de prim ordin a tuturor popoarelor, a tuturor țărilor iubitoare de pace, a tuturor forțelor sociale progresiste este de a acționa cu energie pentru instaurarea unei atmosfere de conlucrare fructuoasă între națiuni, pentru eliminarea din viața internațională a tuturor factorilor care generează agresiune, amestec în treburile altor state. (Aplauze). Cu prilejul acestei solemnă aniversări, dorim să exprimăm încă o dată hotărîrea partidului și statului nostru de a lupta și în viitor, cu toată energia, pentru crearea condițiilor ca popoarele lumii să trăiască și să muncească în înțelegere și colaborare, în pace și securitate. (Aplauze puternice, prelungite).

Partidul Comunist Român — detașament activ al mării armate revoluționare internaționale

Stîmnați tovarăși,

Așa cum am mai arătat, încă de la apariția lor, mișcările revoluționare din România, partidul nostru comunist, și-au înscriș pe steagul de luptă unirea cu proletarii și oamenii muncii din întreaga lume. Se poate spune că nu au existat bătălii mai importante ale clasei muncitoare din, alte țări — în afară de Comuna din Paris — în care reprezentanți ai proletariatului român, al forțelor revoluționare, progresiste din România s-au luat parte. Spiritul internaționalist a animat mișcarea noastră revoluționară încă de la începuturile ei, manifestîndu-se cu putere de-a lungul anilor în sprijinirea și apărarea Marilor Revoluții din Octombrie, în solidaritatea cu revoluția proletară ungară, cu lupta revoluției libere, sint de neînving. Considerăm că drumul sigur pentru a se pune capăt războiului din Indochina este retragerea, de către Statele Unite ale Americii a trupelor din această parte a lumii, dîndu-se astfel curs cererilor opiniei publice mondiale iubitoare de pace, inclusiv a poporului american, asigurîndu-se și respectîndu-se dreptul popoarelor vietnameze, laotian și cambodgian de a-și hotărî singure soarta. (Aplauze puternice).

Împreună cu popoarele iubitoare de pace din întreaga lume, poporul nostru este preocupat de evoluția evenimentelor din Orientul Apropiat. După părerea noastră, este timpul să se acționeze în mod hotărît, în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1957, pentru soluționarea conflictului, a problemelor litigioase din această zonă, pe calea tratativelor. Aprecîm pașii făcuți de Republica Arabă Unită în această direcție, inclusiv propuneri privind redeschiderea navigației pe Canalul de Suez — propuneri de natură să favorizeze diminuarea încordărilor din Orientul Apropiat. Considerăm că Israelul trebuie să dovedească mai multă receptivitate pentru soluționarea pe cale pașnică a problemelor litigioase din această zonă. Trebuie înțeles că politica de anexări teritoriale nu poate fi acceptată sub nici un motiv de popoare. Asigurarea unei păci durabile în Orientul Apropiat impune retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate, recunoașterea dreptului la dezvoltare independentă a fiecărui stat din această regiune. În același timp, este necesar să se asigure soluții acceptabile pentru rezolvarea problemelor populației palestiniene în conformitate cu interesele etnionale.

Una din aspirațiile cele mai arzătoare ale omenirii de astăzi este înfrățirea dezarmării generale și în primul rînd a dezarmării nucleare. În condițiile cînd creștea înarmărilor din cauza vizașelor popoarelor, cînd în lume s-au acumulat și continuă să se acumuleze stocuri uriașe de arme clasice și atomice, cînd tehnica nucleară a

forțe care vîd în perspectiva dezarmării un pericol pentru interesele lor înguste. Tocmai de aceea este necesar ca opinia publică, toți cei ce doresc să-și apere viața, să-și ridice glasul și să acționeze hotărît pentru a impune dezarmarea, distrugerea și scoaterea în afara legii a armelor nucleare. (VII aplauze). Nu trebuie să se aștepte ca aceste probleme vitale ale omenirii să fie rezolvate numai la masa tratativelor; este necesar ca masele să lupte pentru a-și apăra, prin forța proprie, viața, securitatea, perspectiva dezvoltării civilizației umane. Numai masele pot impune dezarmarea, numai ele vor realiza dezarmarea. (Aplauze puternice).

Considerăm că îndatorirea de prim ordin a tuturor popoarelor, a tuturor țărilor iubitoare de pace, a tuturor forțelor sociale progresiste este de a acționa cu energie pentru instaurarea unei atmosfere de conlucrare fructuoasă între națiuni, pentru eliminarea din viața internațională a tuturor factorilor care generează agresiune, amestec în treburile altor state. (Aplauze). Cu prilejul acestei solemnă aniversări, dorim să exprimăm încă o dată hotărîrea partidului și statului nostru de a lupta și în viitor, cu toată energia, pentru crearea condițiilor ca popoarele lumii să trăiască și să muncească în înțelegere și colaborare, în pace și securitate. (Aplauze puternice, prelungite).

Este cunoscut că astăzi se pronunță pentru socialism, alături de proletariat, forțe democratice și categorii sociale tot mai largi din țările capitaliste, unele mișcări de eliberare națională, chiar și reprezentanți ai unor culte religioase. În asemenea condiții, este evident că creșterea spre noua societate, ca și forțele care participă la acest proces, vor fi în mod inevitabil tot mai diferite. Datoria partidelor comuniste este de a ține scama de condițiile specifice, de a elabora în fiecare caz platforma politică care să faciliteze antrenarea în șuvolul revoluționar a tuturor categoriilor interesate în schimbarea rînduleților sociale, în înfrățirea principiilor socialismului, Generalizarea teoretică a aspectelor noi care apar în lupta pentru transformarea societății constituie o contribuție a fiecărui partid la dezvoltarea gândirii și practicii sociale, la definirea perspectivelor evoluției societății în noua etapă istorică.

Este știut că încă în 1943, în hotărîrea Prezidiului Comitetului Executiv al Cominternului privind autodizolvarea Internaționalei Comuniste, evidențîndu-se „deosebită adîncă a problemelor ce se pun în fața clasei muncitoare în diferite țări” se sublinia că „rezolvarea problemelor mișcării muncitorești din fiecare țară luată separat, prin forțele unui centru internațional, oricare ar fi el, va întîmplina plectici de netrecut”. Experiența ulterioară a activității Biroului Informativ a confirmat cită dreptate a avut Prezidiul Cominternului cînd a hotărît să se auto dizolve și cit de greșită a fost hotărîrea de înființare a Biroului Informativ. Cu altă mai mult astăzi, cînd numărul partidelor comuniste a crescut foarte mult, cînd ele s-au călît și maturizat, dovedîndu-și capacitatea de a gîndi și acționa în mod autonom, cînd mișcarea revoluționară s-a amplificat și a îmbrăcat forme noi, existența sub orice formă a unui centru în mișcarea comunistă nu mai e nici necesară, dar nici posibilă. (Aplauze). De aceea relațiile dintre partidele comuniste și muncitorești trebuie să se bazeze, în mod obligatoriu, pe deplina egalitate în drepturi și autonomia fiecăruia, pe stîmă și respect reciproc, pe dezvoltarea solidarității și înfrățirilor tovarășești.

Ca rezultat al condițiilor diferite în care își desfășoară activitatea fiecare partid, precum și al nivelului de dezvoltare, al gradului de experiență și al modului de a gîndi, apar aprecieri și poziții diferite asupra unor probleme ale dezvoltării sociale contemporane, ale mișcării comuniste și muncitorești și ale vietii internaționale. Este posibil ca în cadrul unor aprecieri făcute de un partid sau altul să apară și păreri greșite. După opinia noastră, deosebită de vederi trebuie să fie obiectul unor discuții teoretice, principale între partide, între conducerea acestora, acționîndu-se în direcția întăririi colaborării și unității lor. Luarea în considerare a situațiilor diferite de la țara la țară, a modurilor deosebite în care partidele abordează sarcinile concrete, a deosebirilor în interpretarea realităților contemporane, constituie o premisă esențială a în-

țării și a condițiilor diferite în care își desfășoară activitatea fiecare partid, precum și al nivelului de dezvoltare, al gradului de experiență și al modului de a gîndi, apar aprecieri și poziții diferite asupra unor probleme ale dezvoltării sociale contemporane, ale mișcării comuniste și muncitorești și ale vietii internaționale. Este posibil ca în cadrul unor aprecieri făcute de un partid sau altul să apară și păreri greșite. După opinia noastră, deosebită de vederi trebuie să fie obiectul unor discuții teoretice, principale între partide, între conducerea acestora, acționîndu-se în direcția întăririi colaborării și unității lor. Luarea în considerare a situațiilor diferite de la țara la țară, a modurilor deosebite în care partidele abordează sarcinile concrete, a deosebirilor în interpretarea realităților contemporane, constituie o premisă esențială a în-

Stîmnați tovarăși,

După cum se știe, fiecare partid comunist își desfășoară activitatea în condiții specifice, diferite de la țară la țară, care cer adoptarea unei linii politice, a unei strategii și tactici diferențiate. Însăși experiența partidului nostru, a revoluției și construcției socialiste din România, ca și experiența altor partide și țări socialiste, au pus în evidență o mare varietate de soluții atît în lupta pentru cucerirea puterii politice, cit și în opera de edificare a noului orînduirii. Se poate spune că transformarea revoluționară a societății în fiecare țară e evidențiat, pe lîngă trăsăturile comune, o multitudine de particularități care au îmbogățit tezaurul experienței practice și a teoriei marxist-leniniste. Elemente noi, origi-

nale aduc în zilele noastre mișcarea de independență națională, antiimperialistă și, cu deosebire, lupta pentru transformarea societății în unele țări din America Latină și Africa, la care participă forțe din ce în ce mai largi, inclusiv cercuri ale burgheziei și armatei.

Evenimentele adevărate ideea lui Lenin că „mișcarea revoluționară a proletariatului nu se desfășoară și nu se poate desfășura uniform, ea nu îmbracă și nu poate îmbrăca forme identice în țări diferite. Folosirea deplină și multilaterală a tuturor posibilităților în toate domeniile de activitate, se obține numai ca rezultat al luptei de clasă a muncitorilor din diferite țări. Fiecare țară aduce particularitățile ei prețioase, originale, în torentul general...”. De aici decurge una din concluziile fundamentale ale mișcării revoluționare și anume că, atît în lupta pentru cucerirea puterii politice, cit și în procesul de edificare orînduirii noi, este necesară studierea și luarea în considerare a particularităților fiecărei țări, elaborarea de către partidul comunist a unei sale politice proprii în conformitate atît cu cerințele legilor generale ale dezvoltării sociale, cit și cu condițiile concrete din fiecare țară. Se știe doar că legile generale se manifestă în condiții concrete, că generalul se realizează prin particular; dacî nu capătă înfrățirea concretă, în forme particulare multiple, adevărul general, oricît ar fi de just, riscă să rămînă doar o aspirație, o dorință abstractă.

Este cunoscut că astăzi se pronunță pentru socialism, alături de proletariat, forțe democratice și categorii sociale tot mai largi din țările capitaliste, unele mișcări de eliberare națională, chiar și reprezentanți ai unor culte religioase. În asemenea condiții, este evident că creșterea spre noua societate, ca și forțele care participă la acest proces, vor fi în mod inevitabil tot mai diferite. Datoria partidelor comuniste este de a ține scama de condițiile specifice, de a elabora în fiecare caz platforma politică care să faciliteze antrenarea în șuvolul revoluționar a tuturor categoriilor interesate în schimbarea rînduleților sociale, în înfrățirea principiilor socialismului, Generalizarea teoretică a aspectelor noi care apar în lupta pentru transformarea societății constituie o contribuție a fiecărui partid la dezvoltarea gândirii și practicii sociale, la definirea perspectivelor evoluției societății în noua etapă istorică.

Este știut că încă în 1943, în hotărîrea Prezidiului Comitetului Executiv al Cominternului privind autodizolvarea Internaționalei Comuniste, evidențîndu-se „deosebită adîncă a problemelor ce se pun în fața clasei muncitoare în diferite țări” se sublinia că „rezolvarea problemelor mișcării muncitorești din fiecare țară luată separat, prin forțele unui centru internațional, oricare ar fi el, va întîmplina plectici de netrecut”. Experiența ulterioară a activității Biroului Informativ a confirmat cită dreptate a avut Prezidiul Cominternului cînd a hotărît să se auto dizolve și cit de greșită a fost hotărîrea de înființare a Biroului Informativ. Cu altă mai mult astăzi, cînd numărul partidelor comuniste a crescut foarte mult, cînd ele s-au călît și maturizat, dovedîndu-și capacitatea de a gîndi și acționa în mod autonom, cînd mișcarea revoluționară s-a amplificat și a îmbrăcat forme noi, existența sub orice formă a unui centru în mișcarea comunistă nu mai e nici necesară, dar nici posibilă. (Aplauze). De aceea relațiile dintre partidele comuniste și muncitorești trebuie să se bazeze, în mod obligatoriu, pe deplina egalitate în drepturi și autonomia fiecăruia, pe stîmă și respect reciproc, pe dezvoltarea solidarității și înfrățirilor tovarășești.

Ca rezultat al condițiilor diferite în care își desfășoară activitatea fiecare partid, precum și al nivelului de dezvoltare, al gradului de experiență și al modului de a gîndi, apar aprecieri și poziții diferite asupra unor probleme ale dezvoltării sociale contemporane, ale mișcării comuniste și muncitorești și ale vietii internaționale. Este posibil ca în cadrul unor aprecieri făcute de un partid sau altul să apară și păreri greșite. După opinia noastră, deosebită de vederi trebuie să fie obiectul unor discuții teoretice, principale între partide, între conducerea acestora, acționîndu-se în direcția întăririi colaborării și unității lor. Luarea în considerare a situațiilor diferite de la țara la țară, a modurilor deosebite în care partidele abordează sarcinile concrete, a deosebirilor în interpretarea realităților contemporane, constituie o premisă esențială a în-

țării și a condițiilor diferite în care își desfășoară activitatea fiecare partid, precum și al nivelului de dezvoltare, al gradului de experiență și al modului de a gîndi, apar aprecieri și poziții diferite asupra unor probleme ale dezvoltării sociale contemporane, ale mișcării comuniste și muncitorești și ale vietii internaționale. Este posibil ca în cadrul unor aprecieri făcute de un partid sau altul să apară și păreri greșite. După opinia noastră, deosebită de vederi trebuie să fie obiectul unor discuții teoretice, principale între partide, între conducerea acestora, acționîndu-se în direcția întăririi colaborării și unității lor. Luarea în considerare a situațiilor diferite de la țara la țară, a modurilor deosebite în care partidele abordează sarcinile concrete, a deosebirilor în interpretarea realităților contemporane, constituie o premisă esențială a în-

(Cont. în pag. a III)

ADUNAREA SOLEMNĂ DIN CAPITALĂ CONSAGRATĂ CELEI DE-A 50-A ANIVERSĂRI A ÎNTEMEIERII PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. a V-a)

tărilor unității lor, a realizării unei solidarități reale, a întăririi încrederii și respectului reciproc. Aceasta este, după părerea noastră, singura cale pentru depășirea dificultăților actuale din mișcarea comunistă internațională, pentru normalizarea relațiilor și întărirea solidarității partidelor comuniste și muncitorești, pentru realizarea unei unități noi, corespunzătoare noilor condiții istorice. (Vii aplauze).

Viața arată că în activitatea unuia sau altuia din partidele comuniste pot apare greutăți, chiar unele disensiuni temporare. În asemenea cazuri, celelalte partide frățești, călăuzindu-se de grija ca fiecare detașament al clasei muncitoare să fie cât mai puternic și unit pentru a-și putea îndeplini misiunea ce-i revine alături de plan intern și internațional, au datorat de a evita orice amestec în treburile interne ale partidelor respective, de a nu încuraja sau alimenta sub nici o formă, lupta fracționistă. Apărarea și întărirea unității fiecărui partid comunist este o condiție esențială pentru menținerea coeziunii întregii mișcări comuniste și muncitorești. (Aplauze puternice).

Orice nesocotire a normelor de rigoare între partidele comuniste și muncitorești, orice ingerință în treburile lor interne, orice recurgere la metoda blamării și condamnării nu poate decât să aducă daune și să îngreuneze procesul de refacere și întărire a unității mișcării comuniste internaționale. (Vii aplauze).

În legătură cu aceasta considerăm de datoriu noastră să afirmăm deschis, și cu prilejul acestei sărbători istorice că partidul nostru-a greșit în trecut când a luat parte la acțiuni de critică și condamnare a unor partide comuniste frățești. După cum cunoașteți, Congresul al X-lea al partidului a dat mandat Comitetului Central ca, în rezolvarea deosebirilor de păreri politice și ideologice să nu se mai angajeze pe linia blamării și condamnării altor partide frățești, ci să acționeze perseverent pentru rezolvarea acestora pe calea discuțiilor, tovarășești, de la partid la partid, de la conducere la conducere. Comitetul nostru Central a acționat și va acționa neabătut pentru înfăptuirea acestei hotărâri, pornind de la înalta responsabilitate pe care o are față de propriul partid, și față de cauza mișcării comuniste și muncitorești internaționale. (Aplauze puternice).

Partidul nostru va face tot ce depinde de el pentru a contribui la depășirea actualelor dificultăți și divergențe, pentru întărirea unității și coeziunii întregului front antiimperialist.

La aniversarea semicentenarului său, Partidul Comunist Român adresează tuturor partidelor comuniste și muncitorești, comuniștilor, revoluționarilor din întreaga lume, un cald salut, un fierbinte mesaj de solidaritate tovarășească, urări de noi succese în lupta plină de abnegație pusă în slujba intereselor clasei muncitoare, ale popoarelor pentru socialism, pentru pace și progres social. (Aplauze prelungite).

Adesea, de asemenea, un salut cordial mișcărilor de eliberare națională, partidelor și organizațiilor democratice, progresiste socialiste, tuturor celor care militează pentru libertate, pentru dreptate socială și națională, pentru progres și prosperitatea popoarelor, pentru colaborarea internațională și pentru pace între popoare. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarășii,

Marile cuceriri ale științei contemporane, impetuoasa revoluție tehnico-științifică și îndeosebi descoperirile epocale în domeniul științelor naturii, fizicii și chimiei demonstrează cu putere sporită justicea concepției materialist-dialectice, confirmă încă o dată, dacă mai era nevoie, materialitatea lumii, valabilitatea legilor dezvoltării dialectice a naturii și societății.

Aceste schimbări, procesele social-politice noi ce se desfășoară în lumea contemporană solicită o analiză aprofundată, de pe poziția marxism-leninismului creator, necesită dezvoltarea gândirii sociale, a teoriei noastre revoluționare. Se impune mai mult ca oricând promovarea spiritului novator în abordarea realității social-politice, depășirea închistării dogmatice, a simplei repetări de adevăruri generale, fructificarea pe plan teoretic a noilor experiențe sociale, precum și a datelor recente ale cunoașterii umane.

Idelle socialismului științific se bucură de o largă audiență în întreaga lume, în păturile sociale din trece cele mai diferite. Totodată nu trebuie ignorat faptul că în lumea capitalistă se manifestă, gânditori cu vederi democratice, progresiste, care dezvoltă și critică, uneori deosebit de acută, țările olandului întemeiate pe exploatare, evidențiază caracterul anacronic al acesteia, se pronunță sub o formă sau alta pentru schimbarea vechilor rânduieli și instaurarea unei societăți mai drepte. Aceasta evidențiază necesitatea extinderii relațiilor, a dialogului comunistilor cu toate forțele și curentele progresiste ale gândirii contemporane. Marxism-leninismul nu a afirmat niciodată că deține monopolul gândirii sociale; dimpotrivă el a apărut și s-a dezvoltat în cadrul contactului și al confruntării cu celelalte curente de idei din lume, însușindu-și tot ce a creat mai valoros gândirea umană de-a

lungul istoriei. „Istoria filozofiei și istoria științelor sociale — spune Lenin — ne arată foarte clar că în marxism nu există nimic care să semene cu „sectarismul”. În înțelesul unei doctrine închise, oșificate, care s-ar fi ivot altăurea pe drumul larg al dezvoltării civilizației mondiale. Dimpotrivă, întreaga genialitate a lui Marx constă tocmai în faptul că el a dat răspuns la problemele pe care gândirea înaintată a omenirii îi puse de mai înainte. Înviatūra lui a luat sîntă ca o continuare nemișcătoare și directă a învățăturilor celor mai mari reprezentanți ai filozofiei, ai economiei politice și ai socialismului”. (Aplauze puternice). Îmi pare bine că îl aplaudați pe Lenin pentru că unul îl uită, cteodată. (Animăție în sală).

Cu atât mai mult în zilele noastre, când lumea cunoaște o imprecioasă efervescență a gândirii și cunoașterii, când societatea e dominată de uriașă revoluție a științei și tehnicii, când scara mondială a loc profunde transformări sociale înnoitoare, nu se poate concepe ca marxism-leninismul să se dezvolte izolat, ignorînd ceea ce se petrece în jur. A proceda astfel ar însemna să condamnăm teoria revoluționară a proletariatului la sterilitate, la stagnare și pînă la urmă la moarte. Legea dezvoltării marxism-leninismului a fost și rămîne înmăprosătură nelăcutată a esenței sale din izvorul gândirii și cunoașterii universale, din cuceririle tuturor științelor, din experiența socială neînchipuibilă și în continuă amplificare a societății omenesti. Aceasta cere o receptivitate maximă față de tot ce este nou și progresist în lume, sintetizarea roaderelor întregii cunoașteri, găsirea răspunsului la problemele pe care viața le ridică nelucrat în fața oamenilor, pe care le pune evoluția în perspectivă a societății. Numai în felul acesta filozofia clasei muncitoare va putea să acționeze în sensul afirmat de Marx — de a nu se rezuma la a explica lumea, ci de a contribui la transformarea ei. (Vii aplauze).

În acest spirit, după aceste poziții, științele sociale din țara noastră trebuie să analizeze schimbările ce se produc alături de societatea românească, ca urmare a progresului forțelor de producție și a perfecționării relațiilor sociale, căile îmbunătățirii continue a organizării societății noastre, ale fĂuririi socialismului multilateral dezvoltat, ale trecerii treptate spre comunism, și transformărilor social-politice care au loc în lume, depășirile ce se produc în gândirea și conștiința omenirii. Păstrînd permanent caracterul viu și creator al marxism-leninismului, ne aducem contribuția la dezvoltarea continuă a teoriei revoluționare a proletariatului — armă invincibilă în mîna forțelor progresiste de pretutindeni. În lupta pentru eliberarea națională și socială, pentru victoria comunismului în lume. (Aplauze puternice, îndelungate).

Stimați tovarășii,

Jubileul de aur al partidului a devenit cea mai scumpă sărbătoare a întregului nostru popor. Se poate spune că nu există cetățean al României care, într-un fel sau altul, să nu-și fi manifestat dragostea și încrederea în partid, în Comitetul său Central. (Aplauze). Aceasta reprezintă cea mai grăitoare dovadă a legăturilor indisolubile dintre partid și popor, a faptului că Partidul Comunist Român s-a identificat întru totul cu năzuințele națiunii noastre socialiste. Întregul popor înțelege și tot ce am realizat în anii construcției socialiste, viitorul luminos ce se deschide națiunii noastre pe drumul comunismului, libertatea și independența patriei sînt asigurate numai de partidul nostru, de politica sa marxist-leninistă. (Aplauze puternice).

Partidul intră în a doua jumătate a unui secol de existență mai puternic și mai unit ca oricînd. Vigorează și tinerețea partidului și năruș și devine an de an tot mai viguros deoarece își trage seva dătoare de viață din legăturile indolabile și viabile cu clasa muncitoare — materialismul dialectic și istoric. (Aplauze puternice). Partidul se rennoiește an de an prin zecile de mii de noi membri tineri, promovînd cu curaj nou, bazîndu-și politica pe cele mai noi cuceriri ale științei, pe realitățile patriei noastre.

Pentru a rămîne veșnic tînăr, pentru a avea, cum se spune în poveste, o țipete fără bătrînețe, partidul va trebui să-și întărească necontenit legăturile cu poporul, cu viața, servind firm, prin întreaga sa activitate, intereselor vitale ale națiunii noastre socialiste, cauza colaborării libere între popoare, cauza comunismului. (Aplauze puternice, prelungite).

Acastă minunată sărbătoare este, s-ar putea spune, o plată de hotărât în istoria partidului, cît și a patriei noastre socialiste. Este o coincidență fericită că partidul își inaugurează cea de-a doua jumătate de secol odată cu intrarea

României într-o nouă etapă de dezvoltare.

În perioada care vine, partidul are menirea de a conduce poporul pe drumul luminos al fĂuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate, pregătind trecerea la realizarea societății comuniste. În acest moment solemn, partidul, Comitetul său Central, făgăduiesc întregului popor că vor face tot pentru a realiza mărețul program de bunăstare și fericire al masei largi populare. (Aplauze puternice, îndelungate). Așa cum avem încredere, că an de an, va veni primăvara, tot așa ne exprimăm încrederea fermă în viitorul fericit. În destinul nemuritor al națiunii noastre socialiste. (Aplauze puternice, prelungite).

În ce mă privește, puteți fi siguri, dragi tovarășii și prietenii, că întreaga mea viață este închinată poporului pe care îl voi servi cu credință în orice împrejurări, cauzei partidului, cauzei comunismului. (Aplauze puternice, îndelungate; întreaga asistență, în picioare, scandează: Ceaușescu — P.C.R.).

Să ne luăm cu toții angajamentul de a munci astfel încît să merităm încrederea partidului și poporului. Numai așa ne vom îndeplini îndatorirea de comuniști. Numai astfel vom contribui la ridicarea patriei, la asigurarea viitorului ei luminos. Numai așa urmasii vor putea vorbi cu mîndrie despre noi. (Aplauze puternice, îndelung repetate).

Trăiască Partidul Comunist Român — forța conducătoare a poporului nostru pe calea unei vieti îmbelsugate și libere! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung P.C.R., P.C.R.).

Trăiască eroicul nostru popor, națiunea noastră socialistă; trăiască scumpa noastră patrie, Republica Socialistă României! (Urle puternice, aplauze îndelungate).

Trăiască unitatea țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor antiimperialiste! (Aplauze puternice, prelungite, urale).

Trăiască prietenia și colaborarea între popoare! Trăiască pacea! (Asistența, în picioare, aplaudă minute în șir în sală răsună puternic pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu).

(Urmare din pag. 1-a)

Jărani frunzasi în producție, militari ai Forțelor noastre Armate, savanți, creatori pe tărîmul artelor.

Miile de oameni prezenți la adunarea solemnă ofereau imaginea simbolică a însăși istoriei partidului. Alături de participanți la primul congres de constituire a P.C.R., de vechi militanți care în anii negri ai ilegalității au luptat în rândurile partidului în marile bătălii de clasă organizate și conduse de comuniști pentru libertatea și independența patriei, pentru fericirea poporului, alături de cei care și-au adus contribuția la victoria insurecției de la 23 August, instaurarea regimului democrat, la înfăptuirea revoluției populare, se aflau reprezentanții tuturor categoriilor de oameni ai muncii, români, maghiari, germani și de alte naționalități, de toate vrstele și profesiile. Sînt cei care cu brașele și cu mintea participă cu pasiune și înaltă responsabilitate patriotică la elaborarea și traducerea în viață a politicii Partidului Comunist Român, îndaltnă pe pămîntul patriei noastre edificiul societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Erau de față și ai misiunilor diplomatice acreditați în Republica Socialistă Româniea.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al G.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri și asistenței, la adunarea solemnă a luat cu

ștința tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Ampla expunere a secretarului general al partidului a fost ascultată cu profund interes de cei prezenți în sală, de milioane de cetățeni din întreaga țară, prin intermediul stațiilor de radio și televiziune.

În repetate rînduri, cei prezenți în sală au subliniat cu puternice aplauze și ovaii expunerea secretarului general al Partidului Comunist Român, omagînd acul istoric deschizător de drumuri de la 8 mai 1921, gloriosul drum de luptă și victorii al partidului și înfăptuirile remarcabile obținute în îndelungata luptă pentru eliberarea națională și socială, în opera de construire a socialismului în România, care au adevărit și adevăresc, zi de zi, marea rol al comuniștilor, al partidului lor în viața și destinele poporului nostru.

La sfîrșitul expunerii tovarășului Nicolae Ceaușescu, minute în șir se tînaț sub cupola sălii urale și ovaii pentru Partidul Comunist Român, pentru patria noastră liberă și mîndră — Republica Socialistă Româniea.

În sală răsuna înălțător imnul de luptă al clasei muncitoare din lumea întreagă — „Internaționala”. (Agerpres)

Programul competițiilor sportive

FOTBAL. Pe stadionul CFR se va disputa mîine, începînd de la ora 11, înfînirea echipelor de divizia B Vagonul și Corvinul Hunedoara.

Campionatul județean programat pentru mîine următoarele jocuri: Șoimii Pincota — Olimpia Arad, A.S. Victoria Ineu — Mureșul Lipova, Foresta Beliu — Progresul Pecica, Libertatea Arad — Stăruința Dorobanți, Gloria Arad — Foresta Arad, Frontiera Curtici — Șiriana Șiria, Victoria Criș — Crișana Sebiș.

HANDBAL. Partida dintre echipele de divizia B Gloria Arad și Timișul Lugoj se va disputa mîine, pe stadionul Gloria, începînd de la ora 11.

CAIAC-CANOE. Intrecerile „Capei UTA” la care participă sportivi din Reșița, Hunedoara, Săbăreț, Arad și Szeged (R.P. Ungară) încep azi la ora 16 și se continuă mîine la ora 9.

Stadionul Gloria va găzdui astăzi, începînd de la ora 10, o serbare sportivă închinată aniversării semicentenarului glorioș al nostru partid. Cu acest prilej pionierii și elevii școlilor profesionale vor susține o interesantă demonstrație de gimnastică de ansamblu iar începînd de la ora 11 cei prezenți vor putea urmări meciul internațional de fotbal dintre echipele de juniori UTA și Kostec (R.S. Cehoslovacă).

De la Cabinetul județean de partid

Luni, 10 mai, ora 17, se vor prezenta la Cabinetul județean de partid, studenții Universității serale de marxism-leninism de la secțiile:

- Economie politică anul III.
- Istorie anul III.
- Filozofie anul III.

Marți, 11, mai, ora 17, vor avea loc la Cabinetul județean de partid activități suplimentare în vederea pregătirii pentru examene la Universitatea serală de marxism-leninism, la secțiile:

- Economie politică anul I.
- Istorie anul I.
- Filozofie anul I.
- Sociologie anul I.

CONVOCARE

CONSILIUL POPULAR AL MUNICIPIULUI ARAD se convoaacă în cea de-a XI-a sesiune ordinară, în ziua de marți, 11 mai 1971, ora 16, în sala festivă a Consiliului popular al municipiului, din bulevardul Republicii nr. 75, cu următoarea:

ORDINE DE ZI:

- Validarea mandatelor deputațiilor aleși în Consiliul popular al municipiului Arad cu ocazia alegerilor parțiale din 28 martie 1971.
- Raportul Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Arad, privind măsurile luate și rezultatele obținute pentru buna gospodărire și ridicarea aspectului edilitar-gospodăresc al municipiului și comunelor suburbane.

— Coraportul comun al comisiilor permanente de gospodărie comunală și urbanistică-sistemazare.

Președinte, **MARȚIAN FUCIU**

teatre

TEATRUL DE STAT (abonament G). Duminică, 9 mai, ora 16: „Priveste înapoi cu mîine, iar la ora 20: Măsură pentru măsură (abonament L).

SALA STUDIO 107 Duminică, 9 mai, ora 10: VIOVATUL.

CONCERTE

Astăzi, 8 mai, ora 19 - și duminică, 9 mai 1971, ora 11, cōrului Filarmonicii de stat Arad, prezintă în sala Palatului cultural, un concert coral dedicat aniversării semicentenarului Partidului Comunist Român. Dirijor: Paul Paradenco. În program: cîntece patriotice, prelucrări de folclor, piese corale din repertoriul clasic românesc și universal. Soliști: Felicia Spînu, Edith Mathe, Aurel Ghender, Oliver Acs, Anton Tudor. La pian: Agneta Krzyzanowski. Biletele se găsesc la agenție iar înaintea de concert la casa Palatului cultural. Abonații au acces la acest concert.

MICA PUBLICITATĂ

ANUNȚAM cu durere decedat bibeai naștre Maria Ștefanu, în mormîntarea la 8 mai, orele 13 cîmțitirul „Eternitatea”.

SABIN ȘTEFANU, și rudele îndoliate (83)

LOTTO

La tragerea din 7 mai, au cîștigătoare următoarele numere:
Extragerea I-a : 44, 88, 43, 42, 60, 89, 64, 19.
Extragerea a II-a : 15, 72, 77, 21, 65, 7.

cinematografe

DACIA: „Halduclul lui Săpca”. Orele: 9.30, 11.45, 14, 16.15, 18.30, 20.45.

STUDIO: „Pe luclul gheții”. Orele: 10, 12, 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.

MUREȘUL: „Adio Texas”. Orele: 10, 12, 14, 16, 18, 20.

TINERETULUI: „Întro seară un tren”. Orele 11, 14, 16, 18, 20.

VICTORIA: „Castelul condamnării”. Orele: 11, 15, 17, 19.

PROGRESUL: „Căsătorie în stil grec”. Orele: 15, 17, 19.

SOLIDARITATEA: „Acțiunea Vulturul”. Orele: 17, 19.

GRADISTE: „Pasărilor”. Orele: 17, 19.

LIPOVA: „Clanul sicilienilor”. PEGIGA: „Pomul de crăciun”.

RESTAURANTUL ASTORIA

anunță deschiderea terasei

BELVEDERE

începînd cu data de 8 mai 1971

avînd următorul orar de funcționare: zilnic 17-22.

Spectacol de gală

În sala Palatului Republicii Socialiste România a avut loc rîneri seara spectacolului de gală, organizat cu prilejul semicentenarului Partidului Comunist Român.

La spectacol au asistat tovarășii Nicolae Ceaușescu, cu soția, Elena Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, Elena Maurer, Emil Bodnaras, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vlăcu, Ștefan Voitec, Iosif Bane, Constantin Băbău, Petre Blajovici, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Miu Dobrescu, Aurel Duca, Mihai Gere, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Carol Kiraly, Vasile Patilinet, Ion Stănescu, Mihai Telescu, Iosif Uglar, Richard Winter, împreună cu soțiile, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului.

In sală se aflau, de asemenea, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țară noastră, activiști de partid și de stat, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, personalități ale vieții științifice, culturale și artistice, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

La spectacol au asistat, de asemenea, la spectacol sefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București, atașați culturali și alți membri ai corpului diplomatic.

Apariția în loja oficială a tovarășilor Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, a celorlalți conducători de partid și de stat a fost întâmpinată cu îndelungi aplauze de asistență.

La spectacol și-au dat concurs ansamblurile artistice „Doina” al armatei și „Rapsodia Română”, corul Filarmonicii de Stat „George Enescu”, corul „Madrigal” al Conservatorului „Ciprian Porumbescu”, baletul Operei Române, Studioul cinematografic „Alexandru Sahia”, formații instrumentale, și de dansuri populare din județele Vlcea, Caraș-Severin, Alba, Satu Mare, Olț, Neamț, Covas-

na, Timiș, Constanța, Brașov, Teleorman, Dolj, laureate la cea de-al 10-lea Concurs al artiștilor amatori români, maghiari, germani, srbii, precum și interjecți de seamă ai scenelor bucoarestene.

Spectacolul a constituit o impresionantă evocare a celor 50 de ani de activitate glorioasă a Partidului Comunist Român — anii grei ai luptei ilegale a partidului pentru libertate și independența națională, insurecția armată de la 23 August 1944, inițiată, organizată și condusă de partid, munca plină de a-vînt pentru edificarea României socialiste.

Spectacolul se încheie apoteotic cu un imn închinat partidului.

Toți cei prezenți în marea sală se ridică în picioare, aplaudă îndelung, cu entuziasm și căldură pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

În încheiere, artiștilor și realizatorilor spectacolului le-au fost oferite flori din partea conducerei de partid și de stat. (Agerpres)